

392691

392721

Mag. St. Ol.

III

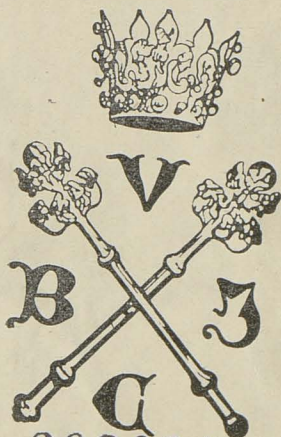
2137 [7.4.7]

193.

Ex-Libris
PODHORCE

AONTOR

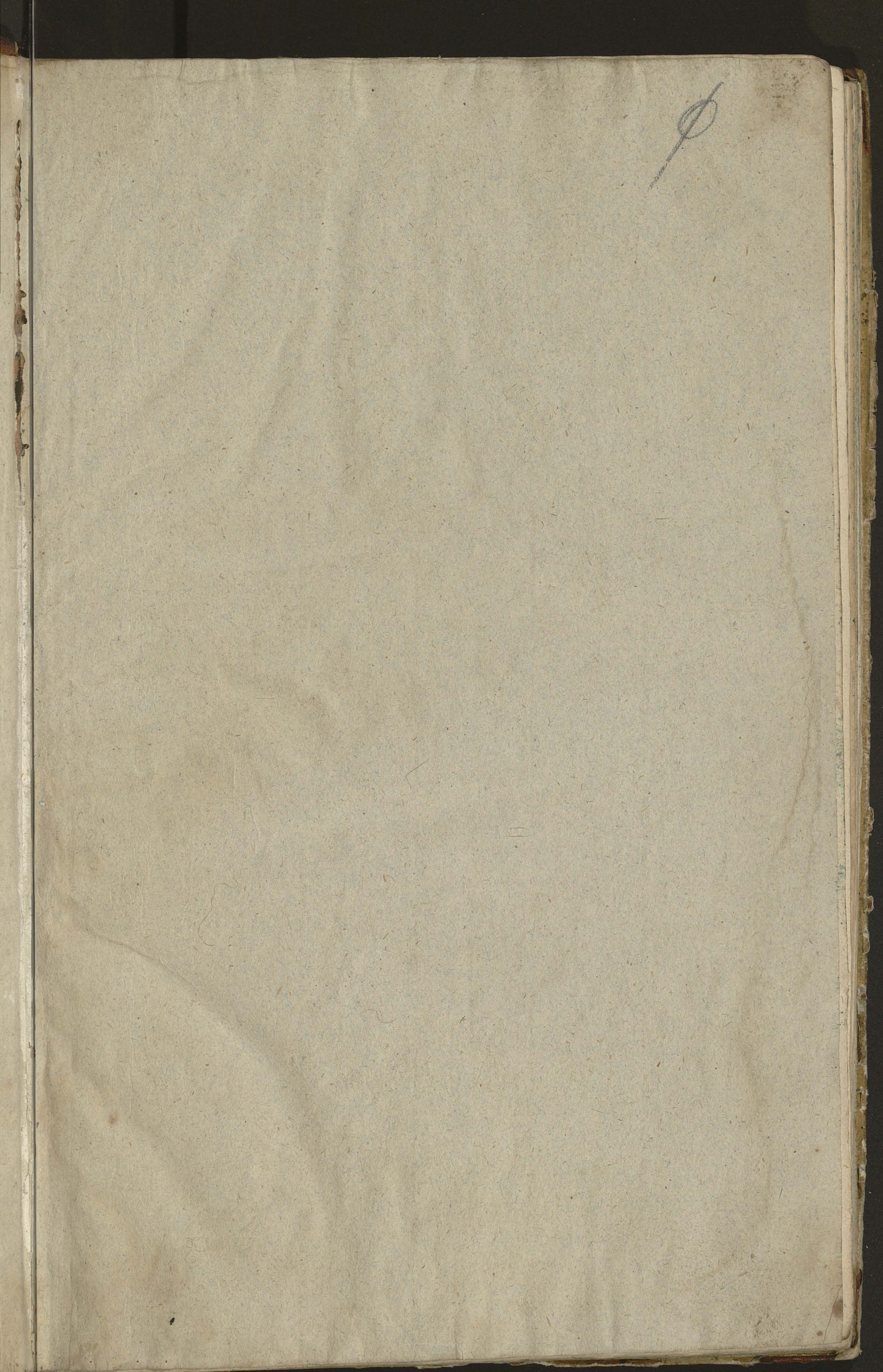
392691 -

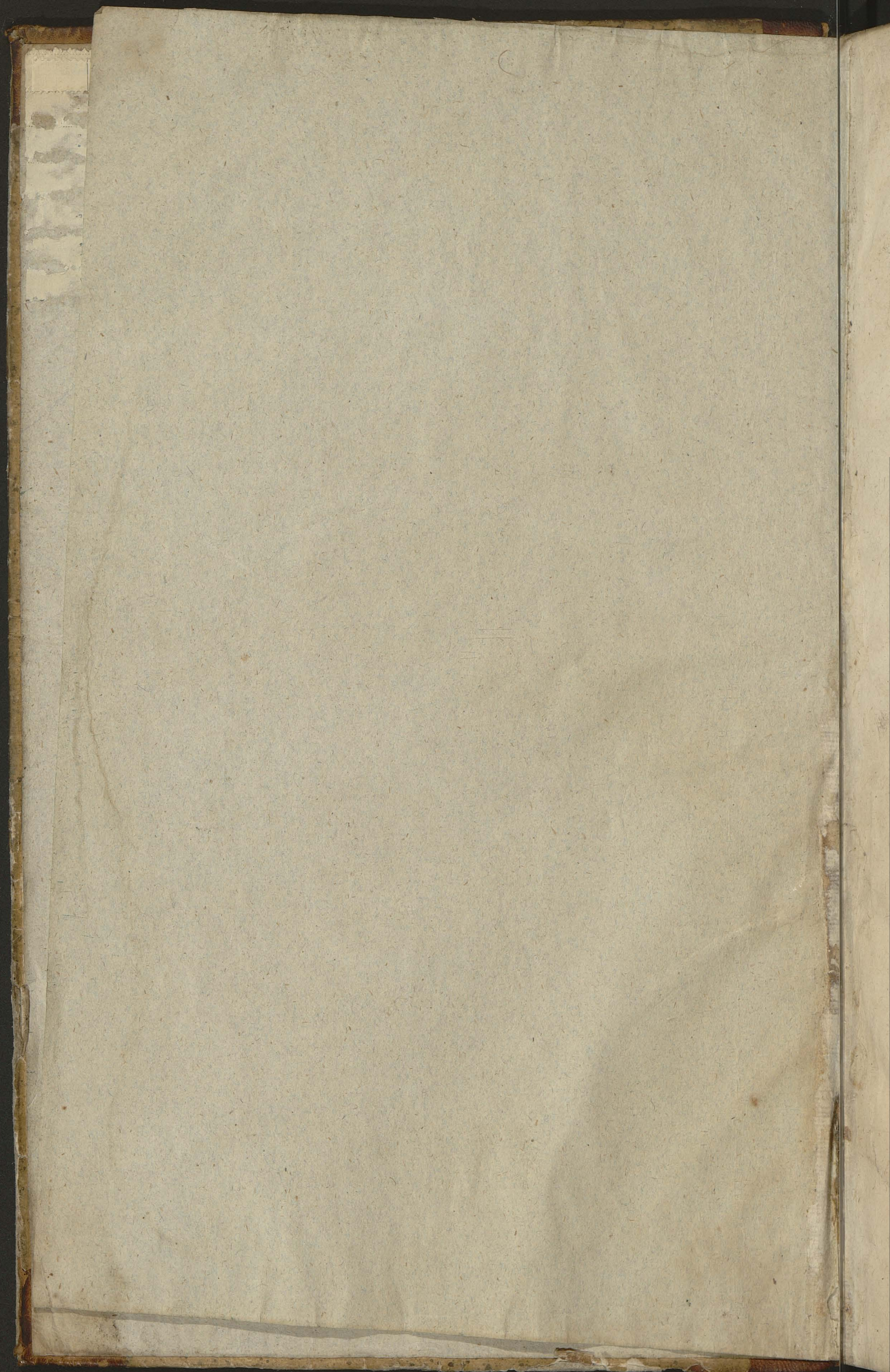
392721

III

Mag. St. Dr.

664

Z D A N I E

J. O. Xiążęcia Jmci

LUBOMIRSKIEGO

MARSZAŁKA WIELKIEGO KORONNEGO,

Na Seſſyi Seymowej Dnia 3 Marca 1775 Roku.

Stawamy Nayiaśnieyszemu KROLU przed Tronem W. K. Mci, nie zupełne ieſzcze przynosząc Prac Naſzych dzieło.

Widzieć będzieſz W. K. Mość, iakie naſtąpiły Odmiany, y *Mollifikacye* Traktatu 1768. w zględem Dyſſydentow.

Wiedzieć będzieſz W. K. Mć, nowe warunki, y dodatki do Praw Kardynałnych.

Tych czynności Opisy, y podane na Piſmie Noty od Miniſtrow Zagranicznych, złożone w ręce J. W. Kanclerza W. Koronnego zaświadczać będą Potomności, iż pod haſtem wolney Negocyacyi, przepisane Nam w tym Prawa, *per ultimata* przyjmować muſieliſmy.

Stawamy Nayiaśnieyszemu KROLU, przed Tronem W. K. Mci z całym Narodem, okryci iarzmem wielorakiego rodzaju podatkow. Ile ſiły z ubożalego ludu, ten ciężar znoſić dozwolą, chętnie go każdy ponosić będzie, byle obroconym zoſtał, dla ſławy, Mocy, y Rządu ſpokoynego, całego Kroleſtwa. Znoſić go mowię będziemy, byleſmy w przod od ucisku zagranicznego Zołnierza, zupełnie iak nayprędzey uwolnieni zoſtali, o co głębokie do Tronu W. K. Mci zanoſzę proźby.

A

Są ie-

392700

III

Są iefzcze rozpoczęte dzieła Delegacyi, w negocyacy-
ach, y rozważeniach pozostałe.

Articuli Separati, & Commerciorum, zatrudniać Nas ro-
zumiem nie będą, bo gdy się zciągają do Zagranicznych Po-
tencyi Traktatów, złożone Nam *Ultimata*, y Noty Ministrów
Zagranicznych, w milczeniu przyjęcie onych zniewolą.

Determinacya Cła od Soli, które sadziłbym, by iak nay-
lżeysze byǳ mogło, iako nieodbicie do życia ludzkiego po-
trzebney; Odmiana Hiberny Starostw; Powiększenie Hiber-
ny w Dobrach Duchownych; Ustawa Woyśka Wielkiego X.
Litt: y zapłata onemu; Determinacya Expens cywilnych;
Sprawienie się Kommissyi Rozdawniczey Jezuickich Maiąt-
kow; Są to powody, które wyciągają dopraszać się W. K.
Mci, o dozwole nie dalszey limity, z tym iednak warunkiem.
abyśmy tylko Publiczne, a nie inne, przed się brali czyn-
ności.

Broń Nas Nayiaśnieyszy KROLU od partykularnych
Interessów zapędu, niech te już więcey w Obradach Na-
szych nie mieszczą się. Wszakże to W. K. Mć widzieć bę-
dziesz napelnione Foliały Konstytucyi teraznieyszey, sa-
mych tylko wydanych Kommissyi, które w nayspokoiniey-
szych zakątach wzruciły spokoynosc Obywatelow.

Do Tronu W. K. Mci już doszły łzy, y ięki Obywa-
telow, którzy zgubieni na fortunie podobnemi wyrokami.

Nie iednego iefzcze, oczekuje ta nieszczęśliwa dola;
czekaia powrotu Naszego, złożone, y już zakonnotowane
Kommissye, w liczbie kilkuset. Z Izby Naszey, która iest
Officina cudendarum legum, stała się Kancellarya Regentcka,
do czynienia tylko w pisow; Nie chcemy rozważać, czy na-
tura interessu, wyciąga Seymowey Kommissyi, y rezolucyi;
pod Imieniem Kommissyow; stanowiemy Sądy do Woli, y u-
podobania, a prawdziwym Sądom, y Trybunałom, uymu-
iemy, co właściwie onym przynależy, a tak Prawa, y Rzą-
dy tego Krolestwa zupełnie przeistaczamy.

Wyzuleś się W. K. Mość Pan Moy Miłościwy, z szu-
funku Dobr Krolewskich; *Na użytek, y Potrzeby Publiczne,*
z naywiększym Dobrem dla Kraiu.

Dozwoliłś Nayiaśnieyszy Panie, iż Delegacya, Kor-
respon-

responduiac myśli, y Woli W.K. Mci, *Ku największemu Dobru Rzeczypospolitey*, pluralitate Votorum ustanowiła Prawo: Ze po śmierci każdego uprzywilejowanego teraz Possessora, cuiuscunque tituli Krolewsczyny, to wszystkie zaraz Jure Emphitheutico per plus offerentiam, na Czynsz pewny, y bezpieczny dla Rzeczypospolitey na 50. lat puszczane będą.

Tego nawet Czynszu, *ex Jure Emphitheutico, per plus offerentiam* przypaść mającego, uczyniła Delegacya późniejszy już rozrządzenie, iż obrocony bydź powinien, na wypłacenie długów Rzeczypospolitey.

Mimo zapadłe Prawa przez Nas świeżo stanowione, zachodzą ufilności, do przeistoczenia onych, pod wynalazkami Expektatyw, *Emphitheusis*, za życia na Dobra, nie mające nawet jeszcze w swych Possessjach.

A czyliż to, co W.K. Mość Dobrocią swoją dla największego dobra Kraiu oddałeś, Delegacya rozdawać może?

A czyliż, tylo Konstytucyami zabroniono, Panującym nawet Krolom, wydawać Expektatyw, Delegacya ważyć się może?

A czyliż świeżym Prawem, już skrepowane Ręce, do szafunku Starostw, y Krolewsczyny, Delegacya rozwiązać sobie one może?

A czyliż zapadłe Prawo, że *Emphitheuses*, aż po śmierci, y to *per plus offerentiam* dawane będą, można pod jakimkolwiek wynalazkiem odmieniać?

Coż nakoniec trwałym, y nie naruszonym bydź może? Kiedy Prawa te, które podług Opisu Konstytucyi 1768, a nawet *Aktu Limity forma Judiciaria pluralitate Votorum*, przez Nas są stanowione, odmieniaćby się przez nas miały?

Znam Nayiaśnieyszy KROLU ważność, która dana bydź powinna, Ustawom przez Nas *pluralitate Votorum* uchwalonym.

Znam Nayiaśnieyszy KROLU, że *circa legem latam unius oppositio sufficit*. Użyłem tego Prawa, iak nayfolewnieysze w Delegacyi czyniłem oświadczenie; Iż po zapadłych *pluralitate Votorum* Prawach, na Starostwa, żadne Expektaty-

wy, Daniny, Zamiany, Inoneracye, Emphitheules, za życia Possefforow przez Delegacyą dane, iuż więcey bydź nie mogą, ktore oświadczenia, podług Opisu Konstytucyi 1717, y 1768, *in Actis Publicis*, z podpisem Ręki, są odemnie złożone.

Dopełniłem tam obowiązki Delegata, y Plenipotencyaryusza Rzeczypospolitey, teraz zgromadzonych Stanach Rzeczypospolitey, dopełniam Nayiasniejszy KROLU za-
przysiężoną powinność, że *quidquid nocivi scivero, avertam*; Czynie też same oświadczenia przed Tronem W. K. Mci, dopraszając się, aby Powagą Tronu, Prawa swe wsparcia miały, a Dobra Rzeczypospolitey, ku iey pożytkom determinowane, nie naruszone iuż więcey zostały.

Taż Powagą Tronu, niech Nam będzie zabronionym, w partykularne Civium, nie wchodzić Interessa.

Niech mocą swych własnych Obywatelow, Kray cały do ostatniey nie przychodzi zguby.

Już w tym nie zdanie Moie, lecz proźby gorące u Tronu W. K. Mci składam, mówiąc: Iż od podobnych Czynności, Ratuy, y wybaw Nas Panie.

Te Zdanie moie podług obowiązku

prawa z podpisem ad Acta publica oddaie.

STANISŁAW LUBOMIRSKI

M. W. K.

nnie
ona

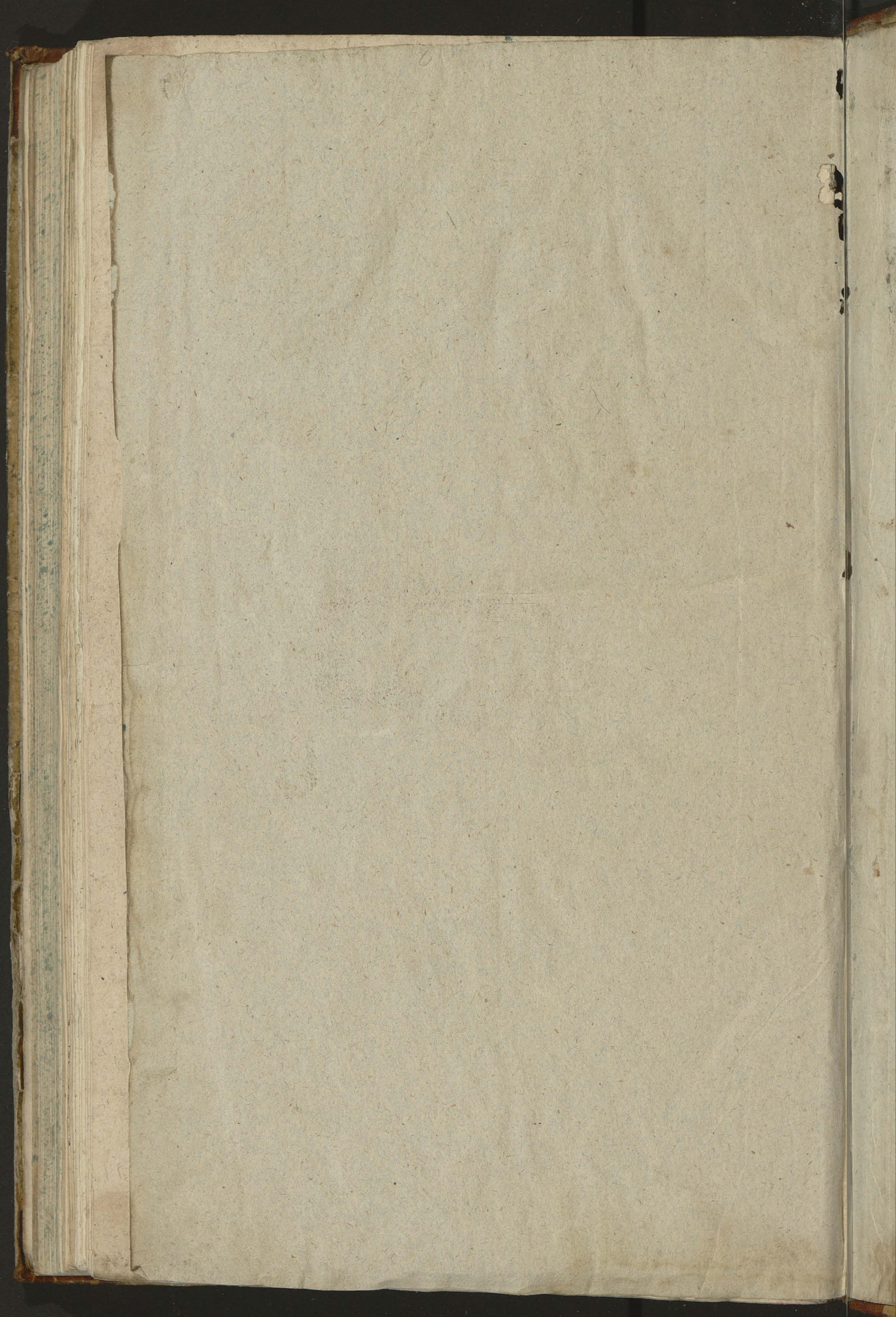
vam
ty-
rym
ufze
lym
ane
nie,

no-
bę-
czy-
zy-
iele
zy-
vi-

w
ego
iel-
po-
bli-
zy
ie-

ry-
nu

ic-
w
e-

Biblioteka Jagiellońska

stdr0025456

